

Δημήτρης Μαντζούρης | Βιογραφικό

Χημικός Μηχανικός, Δρ. Πολυτεχνικής Σχολής ΑΠΘ

Μουσικός

Συνεργάτης του Κέντρου Έρευνας και Προβολής της Εθνικής Μουσικής

Ο Δημήτριος Μαντζούρης του Ιωάννου γεννήθηκε στις 25 Απριλίου του 1982 στην Αθήνα, όπου και μεγάλωσε και έλαβε την εγκύκλια μόρφωση. Αποφοίτησε το 2008 από τη Σχολή Χημικών Μηχανικών του ΕΜΠ, λαμβάνοντας ταυτόχρονα το πτυχίο του Χημικού Μηχανικού από το Πολυτεχνείο του Μονάχου, όπου σπούδασε από το 2002 έως το 2005 μέσω του ευρωπαϊκού προγράμματος διπλού πτυχίου T.I.M.E. (Top Industrial Managers of Europe). Το 2017 ανακηρύχθηκε σε διδάκτορα του Τμήματος Χημικών Μηχανικών της Πολυτεχνικής Σχολής του ΑΠΘ, για την εκπόνηση διδακτορικής διατριβής με θέμα την ανάλυση και ταυτοποίηση φυσικών οργανικών χρωστικών σε έργα πολιτισμού.

Μιλά αγγλικά και γερμανικά, ενώ από το 2000 εργάζεται αδιάκοπα ως επιμελητής και διορθωτής κειμένων, αλλά και μεταφραστής, συνεργαζόμενος κατά κύριο λόγο με τις εκδοτικές επιχειρήσεις ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ στην Αθήνα.

Οι μουσικές του σπουδές ξεκινούν από την Τρίτη Δημοτικού στη Σχολή του Σίμωνα Καρά, όπου μαθαίνει βυζαντινή μουσική με δασκάλους τον Αναστάσιο Φωτόπουλο και τον Νικόλαο Κλέντο και φλογέρα με δάσκαλο τον Χαράλαμπο Γιαννόπουλο. Αργότερα μαθαίνει νένυ κοντά στον δεξιότεχνη του οργάνου Χάρη Λαμπράκη. Μεγαλώνει ταυτόχρονα σε μία οικογένεια και ένα ευρύτερο περιβάλλον όπου το τραγούδι και τα γλέντια κατέχουν κυρίαρχη θέση. Από το 2000 υπηρετεί ως ψάλτης σε εκκλησίες στον εκάστοτε τόπο διαμονής του (Αθήνα, Μόναχο, Χαλκιδική), ενώ συμμετέχει αδιάλειπτα σε χορωδίες βυζαντινής μουσικής και σε ηχογραφήσεις δίσκων εκκλησιαστικής μουσικής τόσο ως μονωδός όσο και ως χορωδός. Το 2002 συμμετέχει στον δίσκο «της κυρα-Θάλασσας» της Δόμνας Σαμίου, όπου τραγουδά τόσο σόλο όσο και ως μέλος ομάδας. Τέλος, ολοκληρώνοντας τις σπουδές του βυζαντινής μουσικής, μαθητεύει επί σειρά ετών κοντά στον Ιωάννη Αρβανίτη, επίκουρο καθηγητή του Ιονίου Πανεπιστημίου και διακεκριμένο ερευνητή της βυζαντινής μουσικής, οπότε και παίρνει το δίπλωμα βυζαντινής μουσικής.

Από μικρή ηλικία διδάσκεται χορό στην Αγία Παρασκευή Ηλιούπολης με δάσκαλο τον Κωνσταντίνο Ντέλλα, συνεχίζει στον σύλλογο Ποντίων Ηλιούπολης «Η Τρυγώνα» με δάσκαλο τον Κωνσταντίνο Μαυρόπουλο και το 2000 εγγράφεται στον Χορευτικό Τομέα του Πολιτιστικού Ομίλου Φοιτητών του Πανεπιστημίου Αθηνών, όπου γρήγορα εντάσσεται στην ομάδα παραστάσεων και ακολούθως στην ομάδα δασκάλων χορού του Τομέα.

Με την αποφοίτησή του από το Λύκειο, το 2000, ξεκινά με προσωπική πρωτοβουλία και εμπνεόμενος από το έργο του Σίμωνα Καρά λαογραφικές αποστολές και καταγραφές σε χωριά Ποντίων κυρίως στους νομούς Καστοριάς και Καβάλας, ενώ με κάθε ευκαιρία συμμετέχει σε γλέντια, τόσο υπερτοπικά (π.χ. στην Αθήνα) όσο και πιο ειδικά σε παρέες Ποντίων (στο Μόναχο και σε χωριά της Μακεδονίας), καθώς και σε παρέες Δωδεκανησιών.

Το 2010, μετά από 10 χρόνια συνεχούς καταγραφικής εργασίας, όχι μόνο σε ποντιακούς πληθυσμούς, αλλά και σε πληθυσμούς από την Νέα Κίο της Προποντίδας, την Αμοργό των Κυκλάδων, του Μεγανησίου της Λευκάδας, της Λήμνου κ.λπ., αναλαμβάνει υπεύθυνος του Αρχείου παραδοσιακής μουσικής και επιμελητής των εκδόσεων του «Κέντρου Έρευνας και

Προβολής της Εθνικής Μουσικής (ΚΕΠΕΜ) – Μουσικό, Λαογραφικό και Φιλολογικό Αρχείο Σίμωνος και Αγγελικής Καρά», από όπου συνεχίζει πλέον με μεγαλύτερη μεθοδικότητα το καταγραφικό έργο, εκ μέρους πλέον του ερευνητικού κέντρου του Σίμωνα Καρά. Στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος του Κέντρου βρίσκεται η καταγραφή της μουσικοχορευτικής παράδοσης πληθυσμών από τους οποίους δεν υπάρχουν συστηματικές καταγραφές, αλλά και η έκδοση του ηχητικού υλικού του Σίμωνα Καρά, με αφορμή την οποία διενεργούνται στοχευμένες λαογραφικές αποστολές. Υπήρξε, λοιπόν, υπεύθυνος των καταγραφών που έγιναν σε πληθυσμούς από το Σαμμακόβι της Ανατολικής Θράκης, σε τουρκόφωνους πληθυσμούς από περιοχές του Δυτικού Πόντου, σε πληθυσμούς από τη Γαράσαρη (Νικόπολη) του Πόντου (μία από τις περιοχές καταγωγής του), στα χωριά Πολύγυρος, Ορμύλια και Βραστά Χαλκιδικής, στη Λέρο, αλλά και σε χωριά της Κω των Δωδεκανήσων· καταγραφές οι οποίες είχαν ως κέντρο τη μουσική, το τραγούδι και τον χορό, αλλά και ολόκληρο το εθιμικό και κοινωνικό πλαίσιο μέσα στο οποίο αυτά λειτουργούσαν.

Το 2016 ιδρύει το Εργαστήρι Παραδοσιακού Τραγουδιού στο Ωδείο ΣΙΜΩΝ ΚΑΡΑΣ, στο οποίο καταθέτει την εμπειρία και τη γνώση του μέσα από την γλεντιστική και ερευνητική του πορεία, όπου διδάσκει με συστηματικότητα το παραδοσιακό τραγούδι μέσα από την οπτική της κοινότητας και της συμμετοχικότητας, αξιοποιώντας τους κανόνες και την τάξη του γλεντιού έτσι όπως διαμορφώθηκαν στις παραδοσιακές κοινότητες και φέροντάς το στο σήμερα.